

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Насікан Тетяни Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“

м. К и ї в
3 вересня 2019 року
№ 233-2(І)/2019

Справа № 3-206/2019(4684/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Насікан Тетяни Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Насікан Т.В. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 21, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 46, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) положення пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами (далі – Закон) „в частині обов’язкової підстави для отримання поліцейським одноразової грошової допомоги у разі визначення останньому інвалідності протягом шести місяців після звільнення його з поліції“.

Відповідно до пункту 4 частини першої статті 97 Закону одноразова грошова допомога в разі загибелі (смерті), визначення втрати працездатності поліцейського (далі – одноразова грошова допомога) є соціальною виплатою, гарантованою допомогою з боку держави, яка призначається і виплачується особам, які за Законом мають право на її отримання, у разі „визначення поліцейському інвалідності внаслідок захворювання, поранення (контузії, травми або каліцтва), пов’язаних з проходженням ним служби в органах внутрішніх справ або поліції, протягом шести місяців після звільнення його з поліції внаслідок причин, зазначених у цьому пункті“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Насікан Т.В. з 1997 року проходила службу в органах внутрішніх справ, з листопада 2015 року – в органах Національної поліції України (далі – поліція). Медична (військово-лікарська) комісія Державної установи „Територіальне медичне об’єднання Міністерства внутрішніх справ України по Черкаській області“ 7 листопада 2017 року встановила факт захворювання, яке перешкоджає проходженню служби в поліції, та визнала Насікан Т.В. непридатною до служби в поліції. Головне управління Національної поліції в Черкаській області (далі – Управління) наказом

від 15 листопада 2017 року № 305 о/с звільнило Насікан Т.В. зі служби в поліції на підставі пункту 2 частини першої статті 77 Закону (через хворобу).

Черкаська міжрайонна медико-соціальна експертна комісія № 2 22 травня 2018 року встановила Насікан Т.В. II групу інвалідності внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням служби в поліції.

Насікан Т.В. 19 червня 2018 року звернулась до Управління із заявою про виплату одноразової грошової допомоги відповідно до Закону. Однак Управління у листі від 12 липня 2018 року зазначило, що немає правових підстав для призначення та виплати одноразової грошової допомоги, оскільки з часу її звільнення з поліції до моменту призначення інвалідності пройшло більше шести місяців, та склало висновок про відмову у виплаті одноразової грошової допомоги.

Насікан Т.В. звернулась до Черкаського окружного адміністративного суду з позовом до Управління про визнання відмови протиправною, скасування висновку та зобов'язання Управління вчинити дії. Розглянувши справу за правилами спрощеного позовного провадження, Черкаський окружний адміністративний суд рішенням від 14 лютого 2019 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 13 травня 2019 року, відмовив Насікан Т.В. у задоволенні позову. Верховний Суд ухвалою від 24 червня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Насікан Т.В., оскільки оскаржуване судове рішення прийнято у справі незначної складності, що відповідно до пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України не підлягає касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорюване положення Закону є дискримінаційним та суперечить „приписам Конституції України стосовно утвердження і забезпечення прав і свобод людини, неприпустимості обмеження конституційних прав і свобод, рівності конституційних прав громадян незалежно від дискримінаційних ознак“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Шостий апеляційний адміністративний суд в постанові від 13 травня 2019 року, яка, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, є остаточним судовим рішенням у його справі, пункт 4 частини першої статті 97 Закону не застосував, а отже, в цій частині конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Вказуючи на неконституційність оспорюваного положення Закону, автор клопотання аналізує судові рішення у його справі, висловлює незгоду з результатами застосування положень Закону, наголошує, що суди у його справі вирішили питання стосовно виплати одноразової грошової допомоги на підставі пункту 3 частини першої статті 97 Закону, який, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, був помилково зазначений в судових рішеннях замість пункту 4 частини першої статті 97 Закону. Однак незгода з судовими рішеннями не може вважатися обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Закону (ухвали Другого сенату Конституційного Суду

України від 6 червня 2018 року № 17-у(П)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(П)/2018).

Отже, Насікан Т.В. не дотримала вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Насікан Тетяни Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 4 частини першої статті 97 Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**